WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.
NEDERLAND : 40 cts

19 JUNI 1953. — Nr 141
3de JAAR — 20 BLADZ.

Mickey magazine

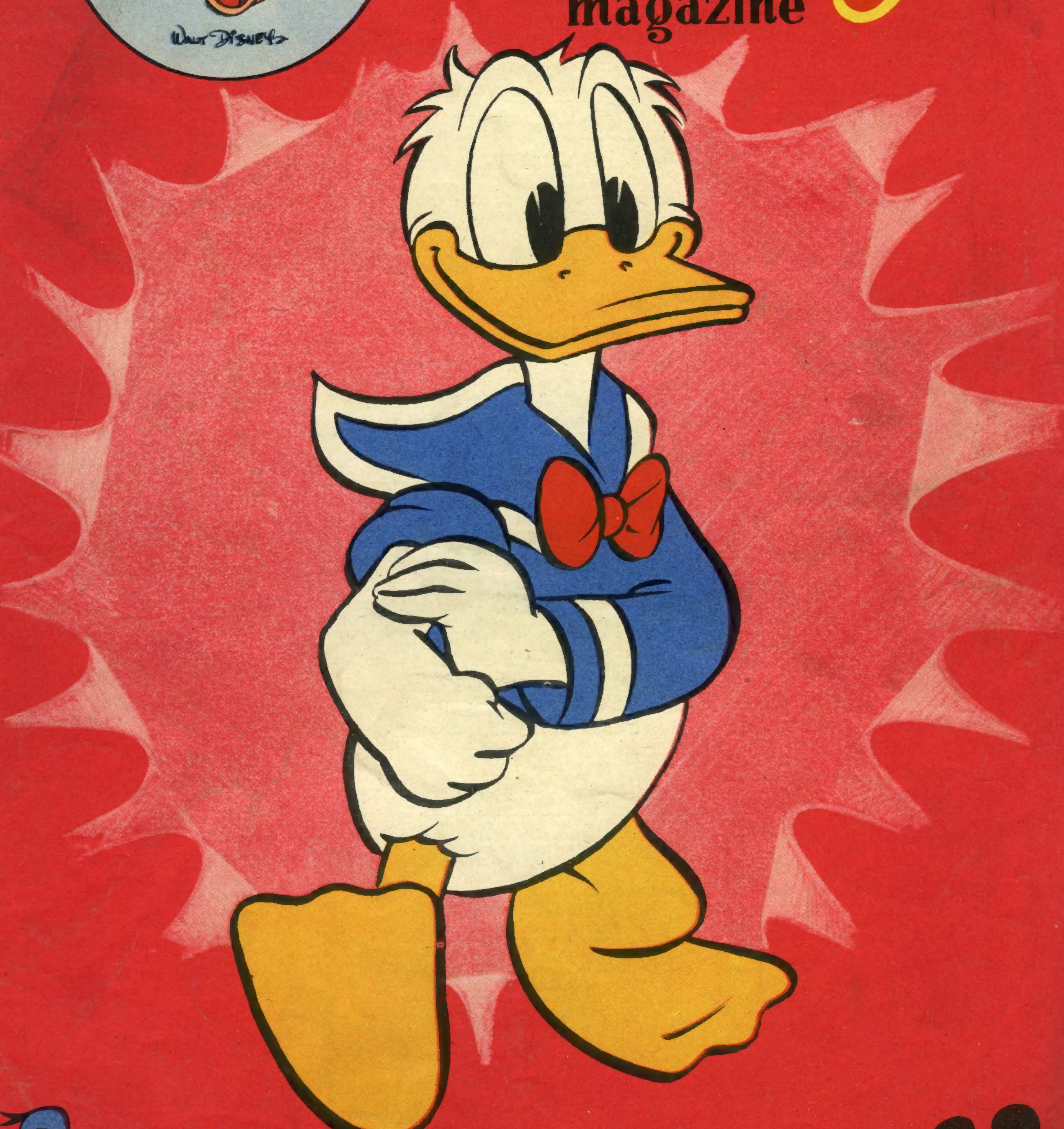

Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey roept op...

HALLO! hallo! mijn allervriendelijkste kereltjes en kerlinnetjes, jullie weten dat punt 7 van de grondregels van de club voorschrijft, « dat clubleden zichzelf uitsluiten wanneer zij niet naar liefdadigheid, oprechtheid en goede verstandhouding streven ».

Dit is reeds een reden waarom de Grote Boze Wolf geen lidmaatschap kan bekomen. Natuurlijk verkeert hij in een erg toornige stemming telkens wanneer wij hier een grote bestuursvergadering houden. Als ik zeg : wij, dan bedoel ik al mijn « eerbare » compagnons, die, evenals ik, deel uitmaken van de centrale directie van onze grote jeugdclub.

Er is nog een ander punt — statuut 4 — dat voor de Grote Boze Wolf alle toetreding tot de club onmogelijk maakt: Clubleden zijn overal en altijd hulpvaardig, voor elkaar en voor anderen.

En dan is daar tenslotte nog onze clubleuze: Een toonbeeld zijn voor allen! Dat doet de deur voorgoed dicht op de neus van Seke Wolf, de onverbeterlijke vader van ons zo sympathiek en zo « heilig » Wolfje, dat de spreuk « Zo de vader, zo de zoon » dag voor dag doet liegen.

De Grote Boze Wolf is om die uitsluiting niet te spreken, vanwege onze wekelijkse tombola. Geen lidmaatschap, geen deelname in de tombola, dat weet hij best.

— Alle weken zijn er 25 gelukkige winnaars! heeft hij eens opgemerkt. En af en toe zijn er bij speciale trekkingen 50 of 100 met een keer! En ik krijg geen kaart, ik, die zo graag iets zou winnen! Het is een verregaande onrechtvaardigheid! De duivel moest het zo aanleggen, dat alleen boze jongens en meisjes in die tombola uitkomen!

— Dat is onmogelijk! heb ik toen geantwoord. Alle clubleden zijn trouw aan de grondregels en dus voorbeeldige jongens en meisjes. Maar ik wil wel opbiechten, Seke, dat sommige clubleden ongeduldig zijn, zo ongeduldig zelfs, dat zij vergeten dat een tombola een lukzaak is, waarbij de winnaars niet door mij of een ander persoon, maar alleen door het lot worden aangeduid.

Waarop Seke Wolf aanmerkte :

— Geduld is mijn hoofddeugd, Mickey! Moest ik de grote vreugde van het lidmaatschap van de club smaken, ik zou het prettig vinden iedere week de lijst der winnaars in te kijken, ook al zou mijn lidkaartnummer en mijn naam er niet in voorkomen.

— Werkelijk?

— Natuurlijk, Mickey! De stellige overtuiging dat alles korrekt gaat, dat wil zeggen : dat ik iedere week een kans zou maken om er bij te zijn, dat zou me de moed geven om het grote ogenblik geduldig af te wachten!

Jullie kunnen 't geloven of niet, maar ik had de Grote Boze Wolf zo kunnen opnemen in de club! Natuurlijk alleen met het oog op de tombola en met de hoop, dat hij nooit onder de winnaars zou zijn, want hij verdient bezwaarlijk dat het lot hem zou gunstig zijn!

Mickey

★ Mickey's Brievenbus ★

Deze week heb ik een heel stel brieven rechtstreeks beantwoord. Voor rechtstreeks antwoord — per brief — moet men een zegel van 2 fr. bij zijn brief voegen. Alle brieven zijn aan mijzelf te richten op nastaand adres :

MICKEY-MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

- **VAN HOORICK Gabriël, Heilig Geesthoek 47, Zwijndrecht,** zoekt een Hollandse jongen (13 jaar) om met hem te corresponderen. Je mopje wordt beslist in 't blaadje opgenomen, Gabriël. Groet je mijnentwege ook Frida, Hektor en Raymond? Veel succes, Gabriël!
- **VERMEULEN Franklin (Oostakker)** : De tombola is voor elk ingeschreven lid, maar het lot moet je gunstig zijn. Lees mijn oproepje hiernaast, wil je? Joost, Loekie, Victor, Donald, Jonathan en Jeremias doen je de groetjes terug. Van mij heb je een klinkend zoentje op beide je wangen! Taai!
- Mopjes en raadseltjes van nastaande vriendjes ontvangen : **MAGIELS Willy** (Borgerhout), **STEINLAUF Helene** (Antwerpen), **IMPENS Eric** (Gentbrugge), **JANSSENS Luc** en **Micheline** (Bezet Duitsland), **HOOGSTOEL Adelin** (Gentbrugge), **DEPIERE Marc** (B.S.D. - Keulen), **DE BOES Lydia** (Sint-Niklaas-Waas), **VAN KEMPEN Johan** (Bloemendaal) (dank voor je trouw! Ben je reeds genezen?), **MICHEM Georges** (Overbeke-Wetteren) en **BUBBE Irène** (Borgerhout). Jullie « geesteskindjes » worden in een der volgende nummers opgenomen. Beste dank allemaal!
- Opgelet, Nederlandse correspondentjes! **DE VISSER Ivonne, Wildemanstraat 1, Waarloos (België),** wacht ongeduldig op een lezeresje van haar geliefd blad, dat met haar geregeld wil corresponderen. Liefst een postzegelsverzamelaarster! Dat komt beslist in orde, Ivonne! Onderwijl... roer recht!
- **BLOMMERS Kees (Oudenbosch)** : Je raadseltje is me niet heel duidelijk, hoor Kees! Steek eens een kaars op, dan zie ik wel klaar daarin. Veel liefs van de Disney-bent terug, hoor! MICKEY.

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.

Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, 47, Hopstraat, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. van Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal, 232, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5.- - 6 m. : fl. 9.75 - 1 jaar : fl. 19.-

Postcheck : Nr 7539.34

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ...fr.	72.—	138.—	270.—
B. Kongo fr.	75.—	145.—	283.—
Luchtp. :	235.—	460.—	907.—

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY-MAGAZINE, 47, Hopstraat, Brussel.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. - COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1953;

LACHENDE LEZERS

JUFFROUW : Wanneer ik zeg : « Ik ben schoon », welke tijd is dat dan?
KINDEREN : Verleden tijd, Juffrouw

(Verbist Francine, Kontich)

★ ★ ★

DAME : O, Mijnheer, wat zou die eik daar wel zeggen, zo hij kon spreken?
DICHTER (ijskoud) : Wel, Mevrouw, hij zou hoogstwaarschijnlijk zeggen : « Ik ben geen eik, maar een plataan. »

(Vos Erica, Kapellenbos)

HET OUDE WOORD DUURT HEDEN NOG : IN SCHONE WOORDEN LIGT BEDROG!

Een heer had twee papegaaien, een rode en een groene. Op een dag waren ze tot in de tuin van het gekkenhuis gevlogen en bleven er in een boom zitten. De heer richtte zich tot de directeur en vroeg de vogels te mogen halen. Een gek kroop in de boom en haalde er de rode papegaai uit.

— Heel goed, zei de heer. Haal nu ook nog de groene!
— Nee, was het antwoord van de gek, die is immers nog niet rijp!

(Naedts Viviane, Antwerpen)

EEN UUR VAN ONBEDACHTZAAMHEID KAN MAKEN DAT MEN JAREN SCHREIT!

JANTJE : Zeg moe, ik ben zo sterk als oom Karel!
MOEDER : Hoe kan dat nu?
JANTJE : Hij kan niet eens een zak van 100 kg opnemen en ik ook niet!

(Van Camp Anita, Sint-Truiden)

KWADE WERKEN, OOK KWAAD LOON! REINE HARTEN, RIJKE KROON!

Een troep soldaten ging op oefening aan de brug. Commandant Snullemans zei tegen soldaat Jef :
— Wij gaan ons verstoppen en als de vijand de brug opblaast moet ge heel hard fluiten dat wij 't horen, begrepen?
— Maar wanneer moet ik fluiten, als ik naar boven vlieg of als ik terug naar beneden kom?

(De Ceulaer Michel, Waterschei)

DIE OVERHAASTIG OORDEEL STRIJKEN DOEN VLUG HUN DWAASHEID BLIJKEN!

DAME : Hoe komt het dat jij, zo'n flink gebouwde man, moet bedelen?
BEDELAAR : Het is de enige manier om knappe jongedames te kunnen aanspreken zonder aan hen te worden voorgesteld.

(Beyz Robert, Gent)

GEEN RIJKER KIND IN 'S WERELDS STEDEN, DAN DAT MET 'T ZIJNE IS TEVREDEN!

Een straatjongen komt een man tegen, die een deuntje fluit.
— Ge zult niet lang meer fluiten, zegt de bengel.
— Hoe zo? vraagt de andere boos.
— Ziet ge wel, lacht het kereltje, ge scheidt er nu al mee uit.

(Van Campenhout Mathieu, Grimbergen)

★

PRETTIG

19-6 : H. ALINA
20-6 : H. ALIXIUS
21-6 : H. LODEWIJK
22-6 : H. ALBANUS
23-6 : H. MARIA v. O.
24-6 : H. JOANNES
25-6 : H. WILLEM

NAAMFEEST!

JEREMIAS weert zich

Oom Jeremias draagt zorg voor zijn fortuin. Hij heeft met één geweerschot een mot gedood. Motten, immers, vreten bankbiljetten op. Maar nu daagt een andere vijand van de papieren munt op...

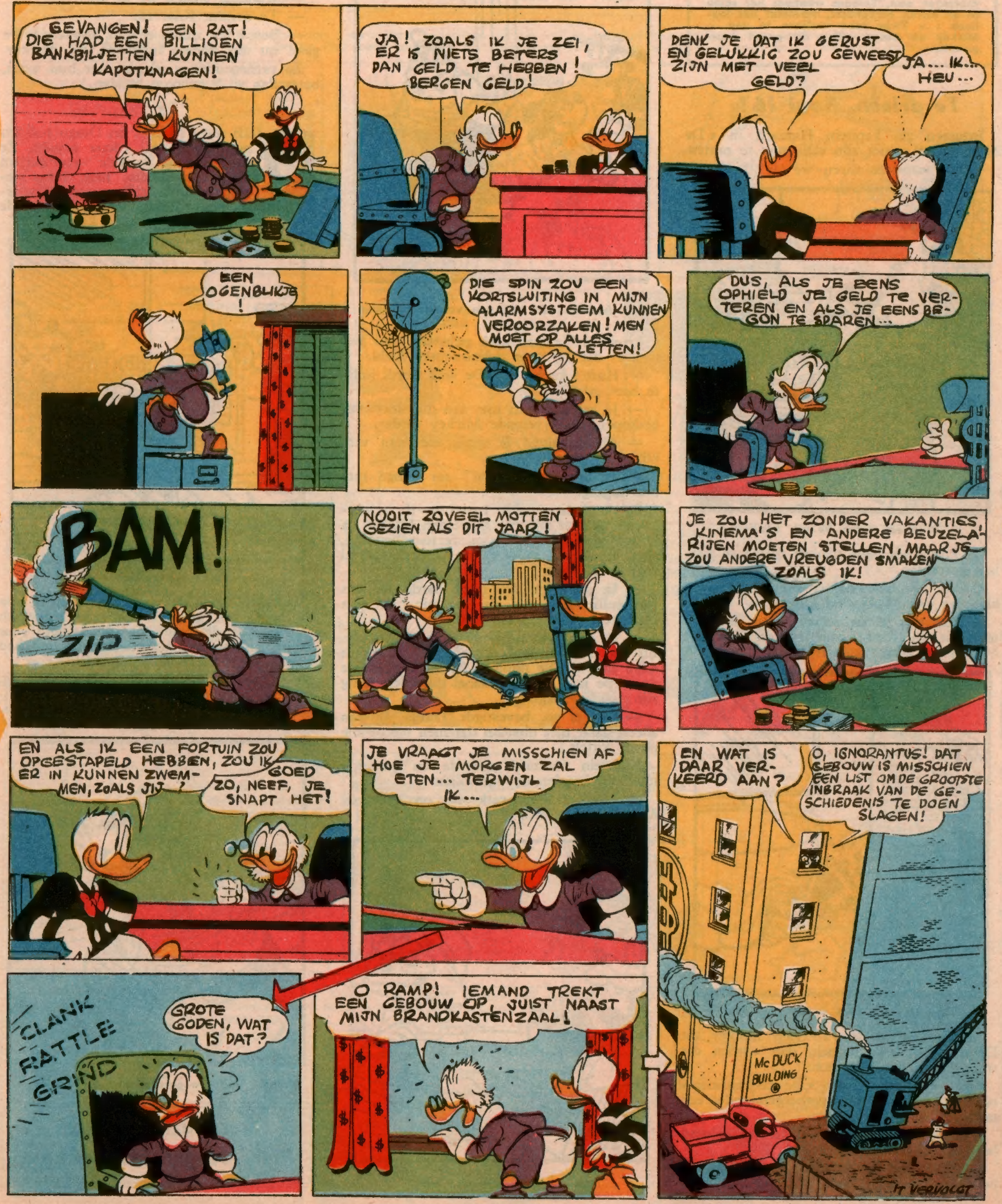

VOLGENDE VRIJDAG : **ONRUSTWEKKENDE WERKEN!**

Mickey in het SPOOKEILAND

Voor elke reis van de « Lucy Belle » monstert kapitein Hazzard twee nieuwe matrozen aan. Telkens wanneer het schip in de haven terugkeert, vermeldt het logboek : « Twee man verloren in zee. » Mickey en Dingo willen dit geval doorgronden.

Te drieën. Kaai 16!

Intussen zat kapitein Hazzard in « De Zeekardinaal » met zijn schieman te praten.

— En wanneer varen we uit, kapitein ?

— Wanneer varen we uit, kapitein ?

— Zodra wij twee nieuwe matrozen hebben gevonden.

Op dit ogenblik knalden buiten de zevenklappers van Mickey en Dingo.

— Relletjes in de straat ! riep de kapitein uit en rende naar buiten. Hij zag Mickey en Dingo komen aanstormen.

...en verborgen zich onder een tafel :

— Vlug, « De Jaap » ! riep Mickey tot Dingo. Wip hier binnen, dan vinden die smerissen nog alleen lucht !

Onze vrienden glipten «De Zeekardinaal» binnen en kropen zich verbergen onder een tafel.

— Ik hoop dat we ze onderweg geloosd hebben ! fluisterde Mickey.

— Daar kan je de toren van Babel op bouwen, beaamde Dingo.

Ze wisselden een blik van verstandhouding.

Kapitein Hazzard keek peinzend naar het tweetal dat hij voor delinquenten hield.

— Hum ! kuchte hij. De wijk wordt jullie te heet, niet ?

— Je zal ons toch niet aan die smerissen verkopen, zeg ? veinsde Mickey verder.

— Allesbehalve ! Ik moet niet van verklikkers, jongens !

— Ik haat ze gewoon ! zei Dingo met overtuiging.

De kapitein wenkte hen naar de achterkamer. Achter zijn rug wisselden Mickey en Dingo vlug een blik van verstandhouding, alsof ze zeggen wilden : de Opperkardinaal zegent ons plan !

— Ik zoek precies twee harde jongens van jullie slag, zei de kapitein. Ik heet Hazzard... kapitein Hazzard.

— Ik ben Dutch-de-muis, sprak Mickey. En dit is mijn ambtsbroeder en luitenant « De Jaap ». Die bijnaam heeft hij vanwege de diepe jaap met een sabel die jaren terug zijn rug openlegde.

— Dat is zo, bevestigde Dingo. Ik kan alleen maar niet uitstaan dat men me op die plaats kittelt !

Kapitein Hazzard proestte en hamerde met zijn handen op zijn dijen.

— Heeft u soms werk voor ons ? waagde Mickey op de man af.

Hazzard proestte het uit !

— Ja ! Ik zoek precies twee man om mijn schuit zeilklaar te maken.

— Wanneer steken we in zee ?

— Te drieën. Kaai 16.

— Best ! We zullen er zijn, kapitein ! We gaan nu ons boeltje inpakken, zei Mickey.

Zo verliep alles voorlopig naar hun wens, beter dan zij 't gehoopt hadden.

*

DRIE uur ! Mickey en Dingo hadden hun boeltje bij elkaar gepakt. Ze hadden ook enkele voorwerpen meegenomen die, naar hun mening, onontbeerlijk waren bij voortreffelijk rechercheurswerk. Ze liepen nu de kaai af in de richting van de *Lucy Belle*.

— Best ! We zullen er zijn !

Intussen had Hazzard, de kapitein van de boot, een gesprek met zijn schieman Zwarte Pier, die trouwens met de zorg voor de bemanning was belast. Dit gesprek had plaats aan boord van de *Lucy Belle*.

— Onze twee nieuwe slachtoffers zijn « zware jongens » die ik in « De Zeekardinaal » geronseld heb. Ik geloof... stil ! Ginder komen ze !

Hazzard had een gesprek met Zwarte Pier...

TOEKOMENDE WEEK :
Pier, de geesteszwakke !

De MENSENETENDE BERG

Mickey is er in geslaagd in het luchtschip van Zwarte Pier te geraken en zal nu de invizium-mijn verlaten met de gevangenen die hij uit de klauwen der piraten gered heeft. Zwarte Pier geeft zich nog niet gewonnen, maar Dingo is nog in de mijn en zal met hem afrekenen.

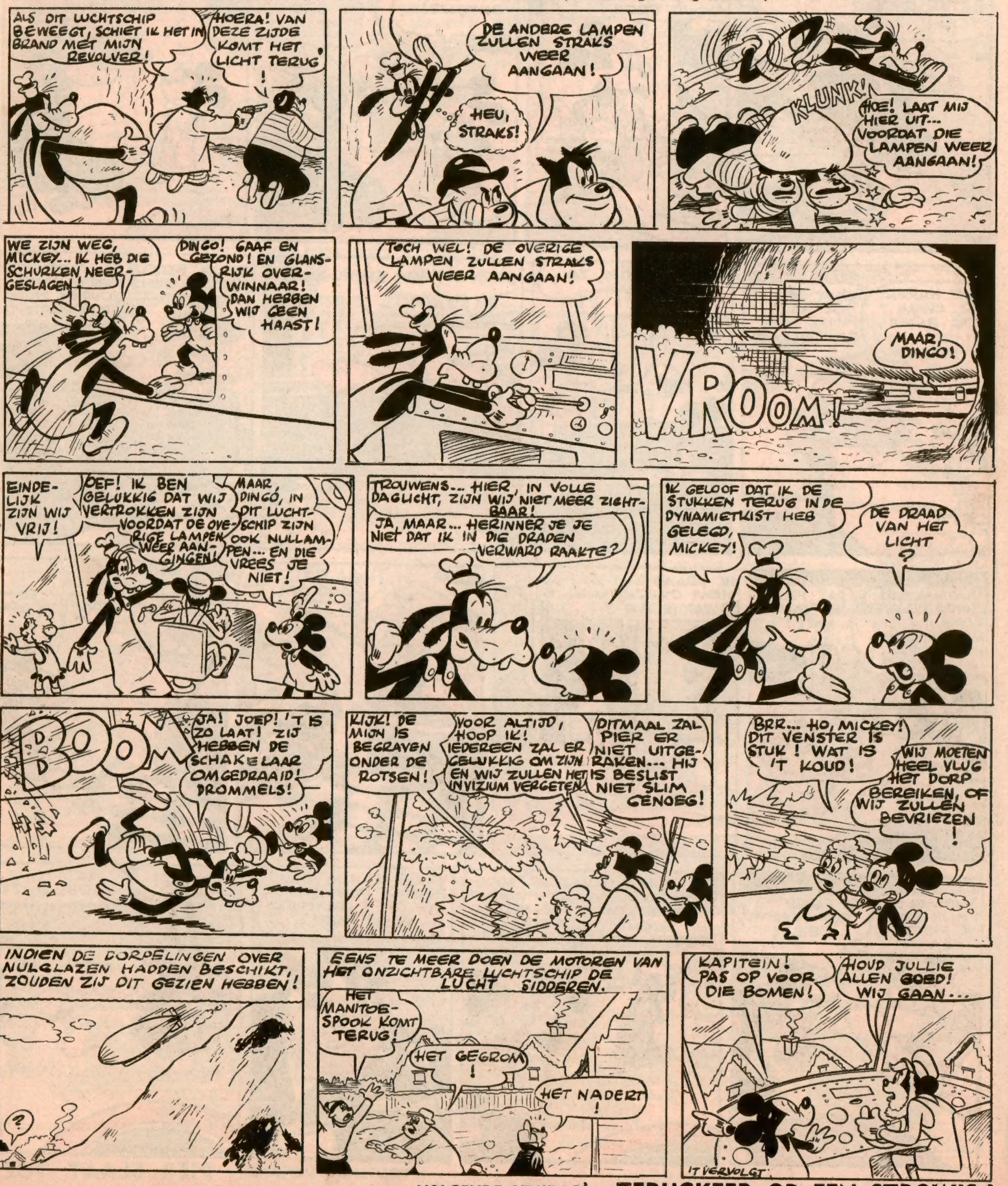

VOLGENDE VRIJDAG : **TERUGKEER OP EEN STROWIS !**

PFLIP wordt ontvoerd

Eega Beeva begeeft zich bij Zwarte Pier, die zich voor een vriend van Mickey liet doorgaan. De schurk heeft nem een serum ingespoten waardoor Eega Beeva geheel in zijn macht komt te staan. Eega is Eega niet meer wanneer hij bij Mickey terugkeert. Onze toekomstman is nu boos en twistziek.

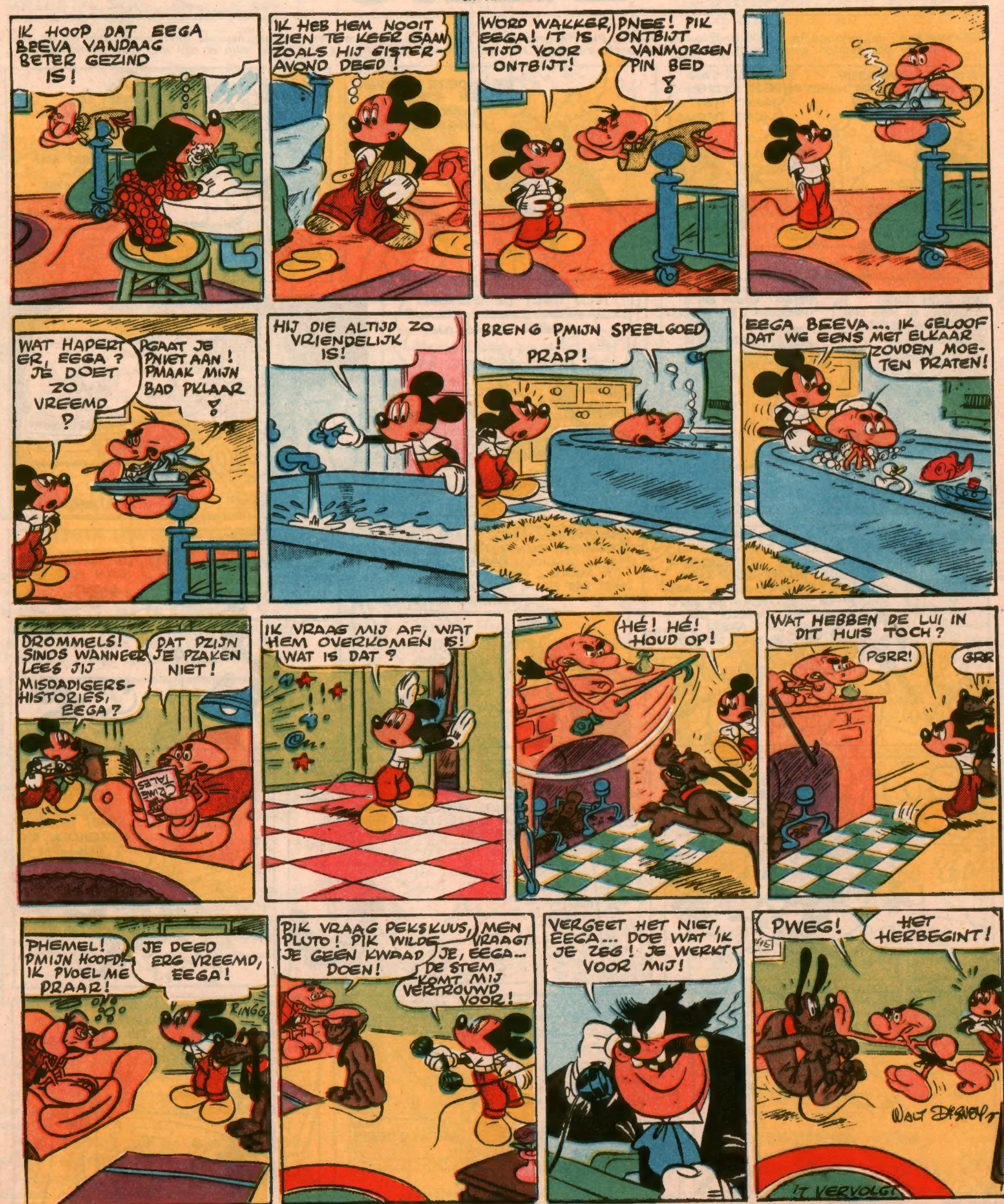

VOLGENDE VRIJDAG: PIER SLAAT TOE!

Johan Konijn DELGT ZIJN SCHULD

Broeder Vos zou Mevrouw Gans opeten toen Broeder Konijn plots verscheen... Maar deze moet zijn heil in zijn schoorsteen zoeken, om niet opgepeuzeld te worden door Broeder Vos.

VOLGENDE VRIJDAG: DEFENSIE-VOORBEREIDING!

Deze prent uit Walt Disney's kleurfilm « Treasure Island » toont ons Bobby Driscoll als Jim Hawkins en Robert Newton als Long John Silver, samen bij de kisten met goud. Vijf en twintig jaar later ontmoet Jim Hawkins de oude zeeman en... « Terugkeer naar Schateiland » is geboren. Ook in het boek van John Connell beheerst Long John Silver het hele avonturenverhaal. Hopelijk zal Walt Disney ook dit vervolg op « Treasure Island » verfilmen.

TERUGKEER NAAR Schateiland

EEN VERVOLG OP STEVENSON'S ‹SCHATEILAND›

LATEN we eerst vertellen hoe Robert Louis Stevenson er toe kwam zijn befaamde avonturenroman « Treasure Island » te schrijven.

Toen Stevenson nog een kleine jongen was, had hij reeds een voorliefde voor het beoefenen van het schrijversvak. Het denkbeeld, een roman van zeeschuimers te schrijven, vervolgde hem van de schoolbanken af. Op een dag dat hij weinig belang stelde in een les, tekende hij, speels en allesbehalve met opzet, een kaart van een ingebeeld eiland met inhammen, baaien en heuvels, waar een fabelachtige schat zou kunnen verborgen liggen.

LATER groeide het denkbeeld van een piratenroman steeds lokkender. Tenslotte dan kreeg het vorm en Stevenson schreef de avonturen die hij zich eenmaal had voorgenomen te schrijven. Oorspronkelijk had het boek **The Ship's Cook** (De scheepskok) moeten heten, vermoedelijk omdat Long John Silver de markantste figuur was van het hele werk dat wij een « jongensboek voor volwassenen » zouden kunnen noemen. Maar om reden dat alles in het verhaal om het bezit van goud en van rijkdom draait, kreeg het uiteindelijk de titel **Schateiland.**

Zij die de film van Walt Disney gezien hebben, zullen zich wellicht afvragen, waarom dit meesterwerk van R.L. Stevenson niet eindigt op de lijfstraf van de hatelijke eenbenige piraat Long John Silver. Zou Stevenson de hoofdpersoon uit zijn avonturenroman al zijn euveldaden hebben vergeven ? Zou hij zó onder de betovering van de zeeschuimer zijn gekomen, dat hij er niet toe besluiten kon de man te laten sterven door de actie van een strafexpeditie ?

John Connell, de auteur van een zeer interessante biografie van W.E. Henly, de man die, naar het uiterlijk, Stevenson als model diende voor de figuur van lange John Silver, beweert, dat Stevenson zijn zeeschuimer niet liet sterven omdat hij zich voorgenomen had een vervolg op « Treasure Island » te schrijven.

Dit is vanwege John Connell misschien een goedkope verklaring — een reclamestunt — om zijn boek **Terugkeer naar Schateiland** te verantwoorden, want na het succes dat Stevenson met zijn boek kende (1883) schreef hij een reeks andere werken, tien jaar lang nog. Hoe ook, John Connell heeft de figuur van Long John Silver heropgewekt voor die terugkeer naar het eiland met de schatten. Dit procédé is niet nieuw. Herrezen de drie musketiers, die in feite vier waren, niet in hun zonen en dochter met een tijdverschuiving van 25 jaar ?

In **Terugkeer naar Schateiland** gaat het ook zo. Vijf en twintig jaar na het grote avontuur keert Jim Hawkins (de kleine scheepsjongen die nu een man is) op een avond huiswaarts. Hij fluit het zeemanslied van de oude boekanier, je weet wel :

Op de kist van het lijk zaten vijftien [man -
Jo-ho-ho ! en een fles vol met rum !

en een zware stem in het bos herneemt het. Die stem is van Long John Silver in hoogsteigen persoon. Die ontmoeting is de aanleiding tot de terugkeer naar het eiland van goud en bloed. Ook Flint, de rumoerige papegaai, is van de partij. En het wordt een boeiend verhaal onder de tropenhemel, een verhaal vol goud en moed, en ook weer met een bloedige pen geschreven, zoals Stevenson het zou gedaan hebben.

David K. DAVIDS.

* * * * * *

De aanhef van « Schateiland » (Deel I - De oude boekanier) luidt zo : « ...Ik ga terug tot de tijd waarin mijn vader de herberg « Admiraal Benbow » hield en de bruine oude zeeman met de sabelsnede het eerst zijn logies onder ons dak koos. »

Deze foto uit de kleurfilm « Treasure Island », welke Walt Disney naar Stevenson's klassieke avonturenroman maakte, geeft ons een welgeslaagde voorstelling van de komst van « Black Dog » (Zwarte Hond), die de kapitein Billy Bones in « Admiraal Benbow » opzoekt.

* * * * * *

LEVENSSCHETS VAN ROBERT-LOUIS STEVENSON

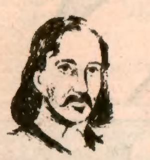

HOEWEL zijn leven betrekkelijk kort is geweest (1850-1894), neemt R. L. Stevenson in de Engelse literatuur van de tweede helft der vorige eeuw een voorname plaats in.

Hij werd geboren te Edinburg, de hoofdstad van Schotland (Groot-Brittannië), die thans een half millioen inwoners heeft en beroemd is om haar boekdrukkerijen, en overleed op Samoa, de Britse eilanden in de Stille Oceaan (Australië) door de Nederlandse zeevaarder Jakob Roggeveen in 1722 ontdekt.

Toen hij nog een kind was maakte hij met zijn vader reizen langs de Schotse kust. Onmiddellijk voelde Stevenson zich tot de zee aangetrokken, maar zijn vader, die ingenieur was bij de Waterstaat en met de inspectie der vuurtorens belast, wilde dat hij zich in het ingenieurswezen zou ontwikkelen. Het ingenieurswerk bleek echter te zwaar voor Stevenson's uiterst breekbare gezondheid. Hij studeerde in de rechten en onderwijl hanteerde hij reeds de pen, die hem als literator beroemd zou maken.

Het was in 1881, tijdens zijn verblijf in Schotland, dat zijn beroemde avonturenroman « Treasure Island » (Schateiland) ontstond. Daarna schreef hij o.a. de fantastische verhalen « New Arabian Nights » (Nieuwe Arabische Nachten) en het huiveringwekkend dubbelgangersverhaal « Dr Jekyll and Mr Hyde ».

In April 1888 nam Stevenson zich voor een plezierváart te maken door de Stille Zuidzee, dit om zijn lichamelijk zwakke toestand op hoger peil te brengen. Zo kwam Stevenson in 1889 te Samoa aan. Daar bouwde hij een huis en was er na korte tijd volkomen ingeburgerd. De inboorlingen vereerden hem als een wijs opperhoofd en gaven hem de naam « Toesitala », d.w.z. sprookjesverteller. Hij bouwde en plantte op Samoa, hij ontwierp en bestuurde, hij stond de inlanders met raad en daad bij.

De 3 December 1894 werd hij door een beroerte getroffen en stierf. Zestig inboorlingen droegen hem door het oerwoud naar de top van Vaea, waar hij gewenst had te willen rusten.

Zijn laatste wilsbeschikking luidde, dat men in zijn grafsteen dit vers zou beitelen : « Hier ligt hij, waar hij verlangde te rusten, de zeeman is thuis, thuis van de zee, en de jager thuis van de heuvel. »

Mickey, Dingo en de Ierse Dwerg ontdekken de pot, waarin zich de schat moet bevinden. De pot is echter ledig, maar hij schenkt de eigenaar ervan het recht drie wensen te uiten die in vervulling zullen gaan. Bij de derde wens zal het kasteel bij Mickey thuis getransporteerd worden.

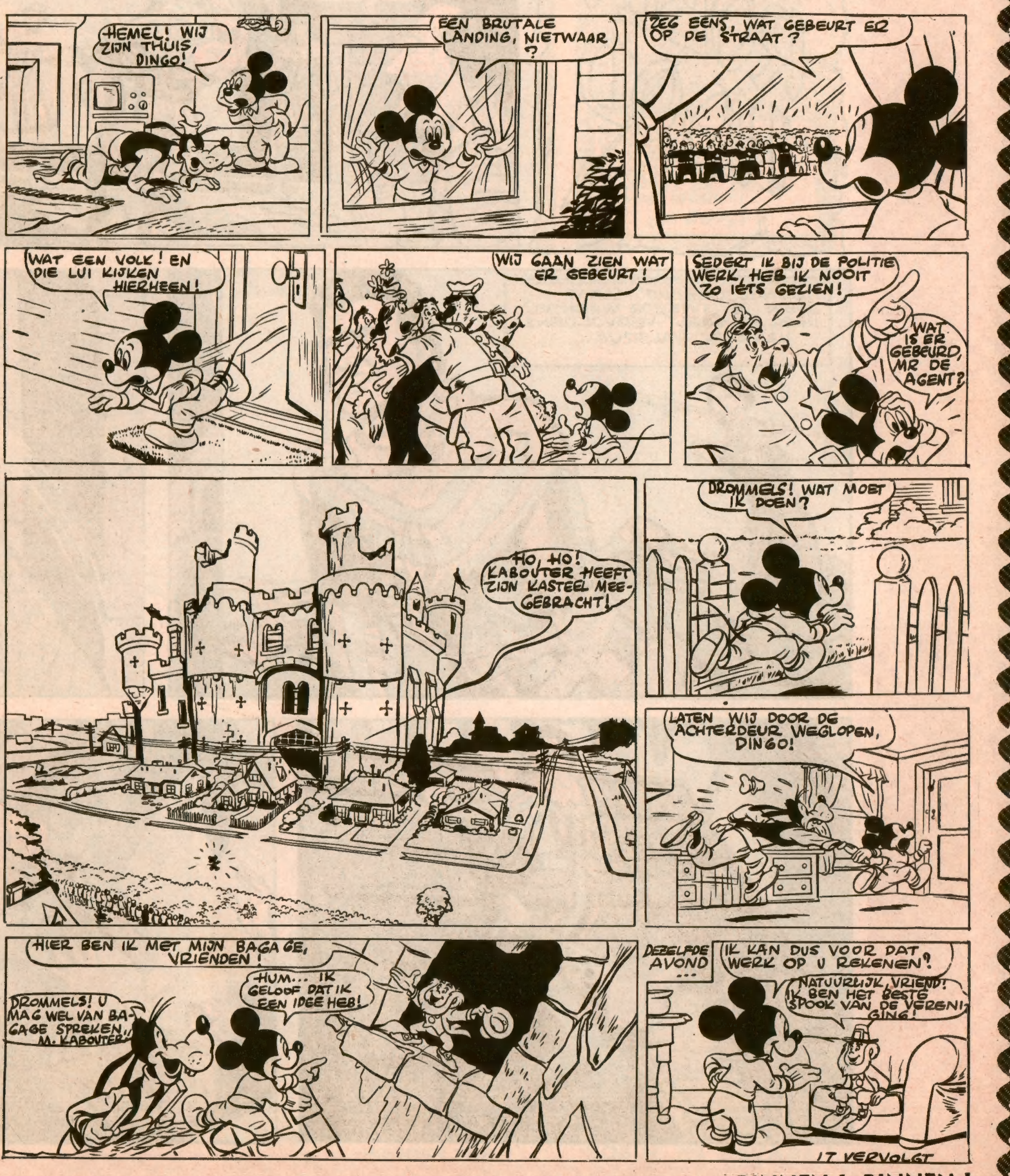

VOLGENDE VRIJDAG : **BINNEN ! BINNEN !**

VOLGENDE WEEK : ROBIN IN GEVAAR !

ZEVENDE HOOFDSTUK

Het bewijs is geleverd !

DE 5 GEBROEDERS O'HARA

door Ch. - L. Souvelier

> **ZO BEGON HET :**
>
> **Reeds driemaal werd de postwagen van Sterling bij de doortocht van de Bijlpas door woestijnrovers aangevallen. Sherif Hawkins heeft de hulp ingeroepen van de vijf gebroeders O'Hara, die de bende pogen te ontmaskeren.**

DE volgende Woensdag werd de postwagen door de vijf O'Hara's begeleid. Zij wilden er het hunne van weten en hadden besloten een zeer eenvoudig plan uit te werken, dat Jack hun had voorgesteld om zich te vergewissen of de vogelvrijen al dan niet hun kwartier in de Bijlpas hadden opgeslagen.

Toen zij in het zicht van de bergengte kwamen, raadpleegden de vijf gebroeders elkaar met een blik, om te zien of allen bereid waren tot de daad over te gaan. Op de bok van de postwagen haalde de koetsier, die vóór het vertrek uit Sterling op de hoogte was gebracht, de teugels aan.

De vijf O'Hara's gaven hun paarden de sporen en reden in galop tot aan de ingang van de bergpas. Daar stootten zij, precies als de vorige maal, hun oorlogskreet uit aan het adres van hen, van wie zij onderstelden dat zij tussen de rotsen in hinderlaag lagen. Hun roepkreet stierf langzaam in de volledige stilte uit. Op een rij naast elkaar, zonder enige tussenruimte, bleven de vijf gebroeders enkele ogenblikken, onbeweeglijk in het zadel, op de weg staan. Achter hen, op een afstand van tweehonderd meter, wachtte de postwagen.

Toen hun geen enkel antwoord uit de zwijgende vallei tegenklonk, kwamen de vijf cow-boys weer in beweging. Zonder een woord te spreken weken zij uiteen en beklommen te paard, langs rotsachtige, nauwelijks gebaande paden, de flanken van de berg waarin de nauwe pas als het ware gekliefd was.

Enkele minuten later kon de koetsier van de postwagen, die nog altijd, en nu zonder geleide, op de weg stond, de vijf gestalten te paard van de O'Hara's zich scherp tegen de lucht zien aftekenen. Zij hadden post gevat op verschillende bergkammen, vanwaar zij de Bijlpas en de weg, die er als een lange geelachtige slang doorheen kronkelde, geheel konden overschouwen.

Van uit zijn uitkijkpost wendde Tom zich achtereenvolgens naar elk van zijn broeders en ontving van hen hetzelfde ontkennend antwoord in gebarentaal : « Niets te signaleren, niets te bespeuren. »

Hij nam zijn breed hoofddeksel af en zwaaide er mee verschillende malen boven zijn hoofd. Dit was voor de koetsier het afgesproken sein om de ontvangen bevelen uit te voeren. In gestrekte galop joeg hij zijn gespan in de richting van de bergengte voort. Toen het rijtuig er in een stofwolk binnenreed, werd het in zijn dolle rit door vijf arendsblikken gevolgd, terwijl vijf karabijnen tegelijker tijd naar omlaag werden gericht, gereed om tussenbeide te komen.

Maar de tussenkomst van de vijf gebroeders bleek onnodig. Geen enkel schot werd gelost en de postwagen, die zonder moeilijkheden uit de noodlottige bergpas te voorschijn kwam, zette zijn razende vaart in westelijke richting voort. Weldra verdween hij aan de horizon.

Op de rotsachtige bergspitsen waar zij post hadden gevat, begonnen de vijf ruiters, die tot dan toe roerloos als stenen waren gebleven, eensklaps te herleven. Zodra de postwagen uit het gezicht was verdwenen, deden zij hun paarden de andere berghelling afdalen, en enkele minuten later kwamen de O'Hara's weer bijeen op de weg, bij de uitgang van de bergpas. Zij verwijderden zich op een drafje, terwijl zij broederlijk stijgbeugel aan stijgbeugel naast elkaar reden.

Na een reis van drie uren zagen zij aan de horizon een stofwolk oprijzen. Zij hielden stil en versperden met hun onbeweeglijke massa de weg.

— Zou het Reggie zijn ? sprak Bonny luidop.

Het was Reggie, de geleider van de postwagen, die volgens afspraak op hen kwam toegereden. Zij herkenden hem aan het scharlaken jasje dat hij 's morgens bij het vertrek droeg, toen de postwagen Sterling verlaten had, beladen met de gevaarlijke, met een hangslot gesloten koffer. Reggie zwaaide vrolijk met zijn hoed en zodra hij binnen het bereik van de stem kwam schreeuwde hij :

— Hoera ! Alles is geslaagd ! De postwagen is zonder ongelukken bij de werkplaatsen aangekomen !

De vijf gebroeders O'Hara groepeerden zich rondom hem en vroegen hem allerlei bijzonderheden. Zij vernamen dat Reggie de postwagen zonder enige moeilijkheid tot aan de werkplaatsen had gevoerd en dat hij onderweg niet was aangevallen.

Van zijn kant vroeg Reggie wat er in de bergpas was voorgevallen.

— Niets, volstrekt niets, antwoordde Slim.

— Wij hebben niemand gezien en er werd geen enkel schot gelost, vulde Lewis aan.

— Het lijkt wel een droom, meende Tom. Als wij er niet zijn, zijn de bandieten er, net alsof zij uit de rotsen opstijgen. Als wij er zijn, vertonen zij zich niet. Zij moeten wel over een schuilplaats van eerste rang beschikken !

In elk geval is het bewijs geleverd dat zij zich in de Bijlpas verschuilen, besloot Bonny. Onze tegenwoordigheid op de rotsen heeft hen belet tot de aanval over te gaan.

— En anderzijds, indien zij zich bij de uitgang van de bergpas langs de weg hadden opgesteld, zouden zij een prachtige gelegenheid gehad hebben om een postwagen zonder geleide aan te vallen, voegde Jack er aan toe.

— Het is onbetwistbaar dat de vogelvrijen zich in de Bijlpas verbergen en dat zij van daaruit hun aanslagen bedrijven, zei Slim nog.

— Ja, het bewijs is geleverd, zuchtte Bonny peinzend.

— Nu dit punt is opgehelderd, kunnen wij naar huis terugkeren en een aanvalsplan beramen, besloot Tom het gesprek. Wij moeten hen zo spoedig mogelijk vangen. *('t Vervolgt.)*

TOEKOMENDE WEEK : ***BONNY'S PLAN***

MICKEY'S WEKELIJKSE TOMBOLA

Weer eens 25 boffers

117e TREKKING

> DE WINNAAR VAN DE HOOFDPRIJS
>
> ***DAUBY Guy***
>
> **LEQUIMESTRAAT 20, SINT-GENESIUS-RODE**
> **Lidkaart Nr 31033**
> **mag kiezen tussen een voetbal, een fototoestel, een polshorloge, een paar rolschaatsen, een chromatische harmonika en een bouwdoos met mechaniek.**

1. **31033** DAUBY Guy, Lequimestraat 20, Sint-Genesius-Rode.
2. **03999** BAUT Etienne, Kaaistraat 18, Hamme.
3. **20632** PIRON Daniëlle, Hoopstraat 21, Luik.
4. **11456** FRYLINK Han, Wilhelminastraat 23A, Zaandam (Holland).
5. **40511** RYCHNER Gustaaf, Gemsenstrasse 2, Zurich 6 (Zwitserland).
6. **01129** CEULEMANS Lisette, Wolplaats 12, Hoboken.
7. **24381** TARTE André, Oeversstraat 2, Dinant.
8. **10975** VERNAILLEN André, Dorp 8, Okegem-Ninove.
9. **16295** SLINGEMEYER Michel, Aarschotstraat 158, Schaarbeek.
10. **05481** GEZEL Renilde, Broekstraat 2, Neervelp.
11. **35707** SCHOROEDER Daniëlle, Italiëplein 4, Luik.
12. **13930** VAN KEMPEN Hendrik, Zuid Stationsweg 3, Bloemendaal (Holland).
13. **26004** YERNAUX Piet, Eug. Van Geersdaelestraat 44, Dampremy.
14. **00059** MEES Jean, Delfstraat 36, Borgerhout.
15. **33516** LEFEVER Guy, Petit Ry, Malonne.
16. **12063** DE SMUL Linda, Tieltstraat 45, Nevele.
17. **41155** MATHIEU Jaak, Rogierstraat 48, Verviers.
18. **08088** SERVAIS Yvan, Breyssemstraat 52, Tienen.
19. **22594** MERMIER Raymond, 6, place du Marché, Carouge (Zwitserland).
20. **06058** LACANTE Ghislain, Tenbrielenlaan 9 of 59, Wervik.
21. **34045** GOFFART Philippe, Masuistraat 208, Schaarbeek.
22. **02091** MERST Lily, Vosdellestraat 3, Hoeilaart.
23. **19542** POLLET Bernard, Marvismolensteenweg 62, Doornik.
24. **09977** VAN DE BROECK André, Beringenstwg 36, Schaffen.
25. **16985** CHARLES Franz, Montignystraat 81, Charleroi.

> **NIET VERGETEN !**
> **VRAAG UW PRIJS AAN !**
> **Iedere winnaar moet zijn prijs binnen de 2 maand volgend op 't verschijnen van dit nummer aanvragen. Gebeurt dit niet, dan wordt de prijs als afgestaan beschouwd voor de door « MICKEY-MAGAZINE » uitgeschreven of nog uit te schrijven prijsvragen.**
> **Bij prijsaanvraag dient de leeftijd van de winnaar vermeld.**

Alle goede zaken bestaan uit drie...

...En alle echte clubleden hebben die drie zaken, die zijn : clubspeld, postpapier, wimpel.

DE CLUBSPELD (Insigne)

uitgevoerd in 4 kleuren, met goudbandje, is een echt juweeltje. 't Kost 15 fr. voor België; voor Holland 1 fl. 25.

DE WIMPEL

is een leuk 4 kleurig vlaggetje in driehoeksvorm van 17 cm. bij 31 cm. Iets van het betere soort voor fiets of staf. De prijs ervan is : 20 fr. voor België; 1 fl. 50 voor Holland.

HET POSTPAPIER

voor je briefwisseling met vrienden en familie is te koop in kaftjes (omslagen) en dozen : wit, blauw, lichtgeel, zalmkleurig, naar keuze. Het is met 5 verschillende Disney-figuren verlucht.
Een grote fraaie doos kost 25 fr. voor België, 1 fl. 95 voor Holland. Een kaft (pochette) met 5 dubbele bladen en 5 omslagen : 7 fr. 50 voor België, 60 cent voor Holland.

LET NU WEL OP !

1. Belgische lezers bestellen zo : ze storten de som op de postcheckrekening 7539.34 van « Mickey-Magazine », te Brussel.

2. Hollandse lezers bestellen niet bij « Mickey-Magazine » in Brussel, doch wel bij de Firma VAN GELDEREN (Mickey-Holland) N. Z. Voorburgwal, 230-232, Amsterdam. Postgiro 137.867.

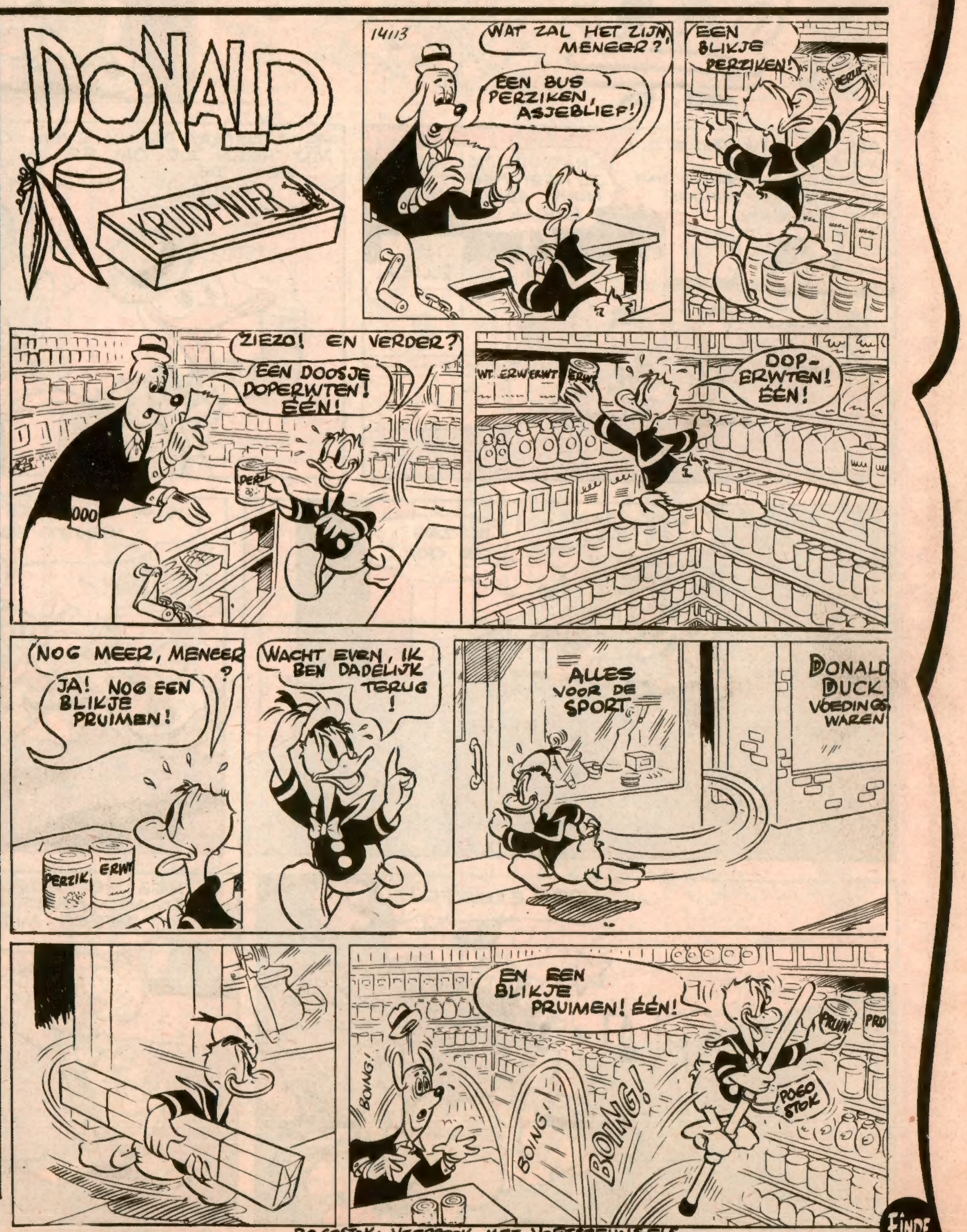

POGOSTOK: VEERSTOK MET VOETSTEUNSELS.

Ons compleet verhaal:

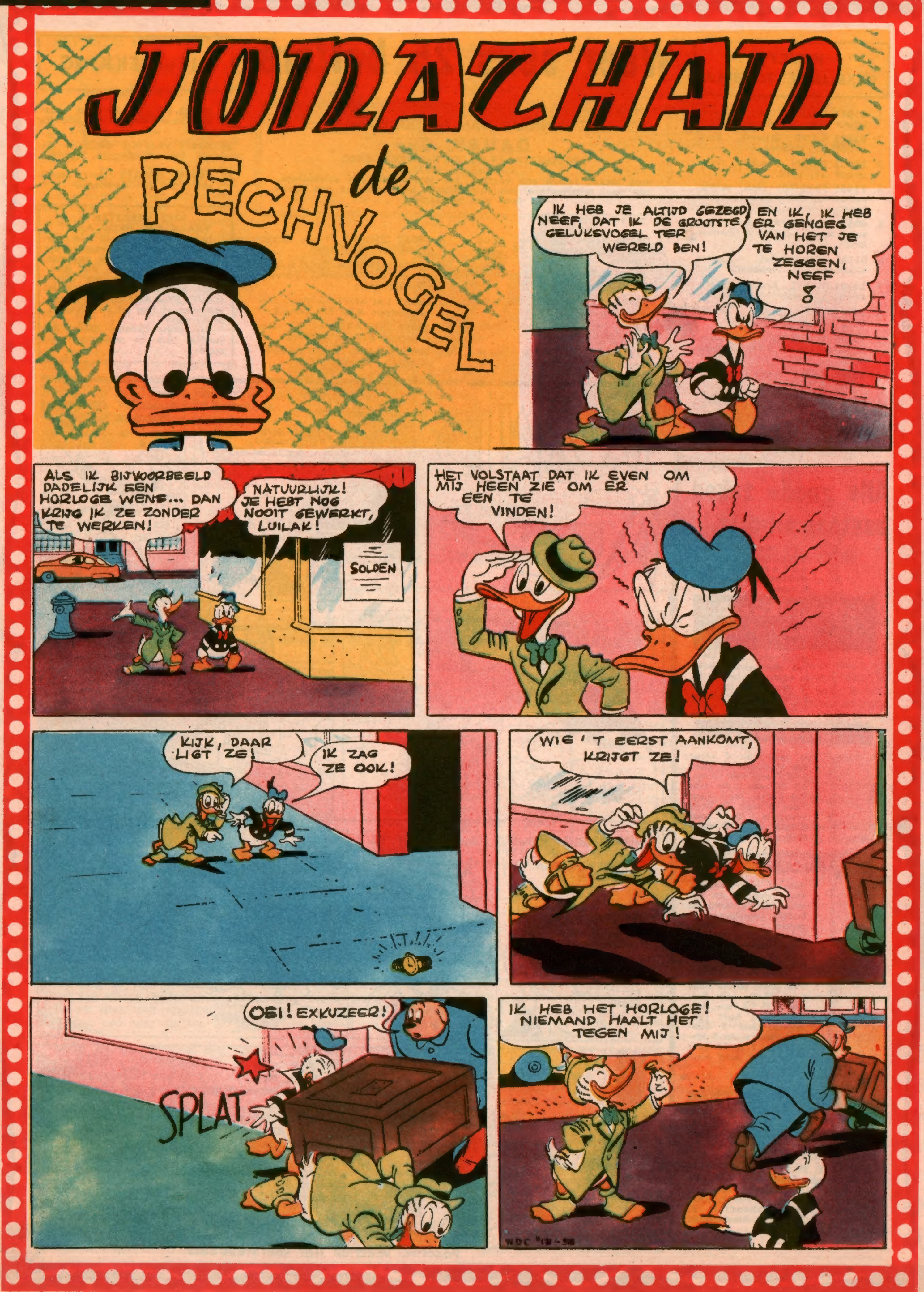

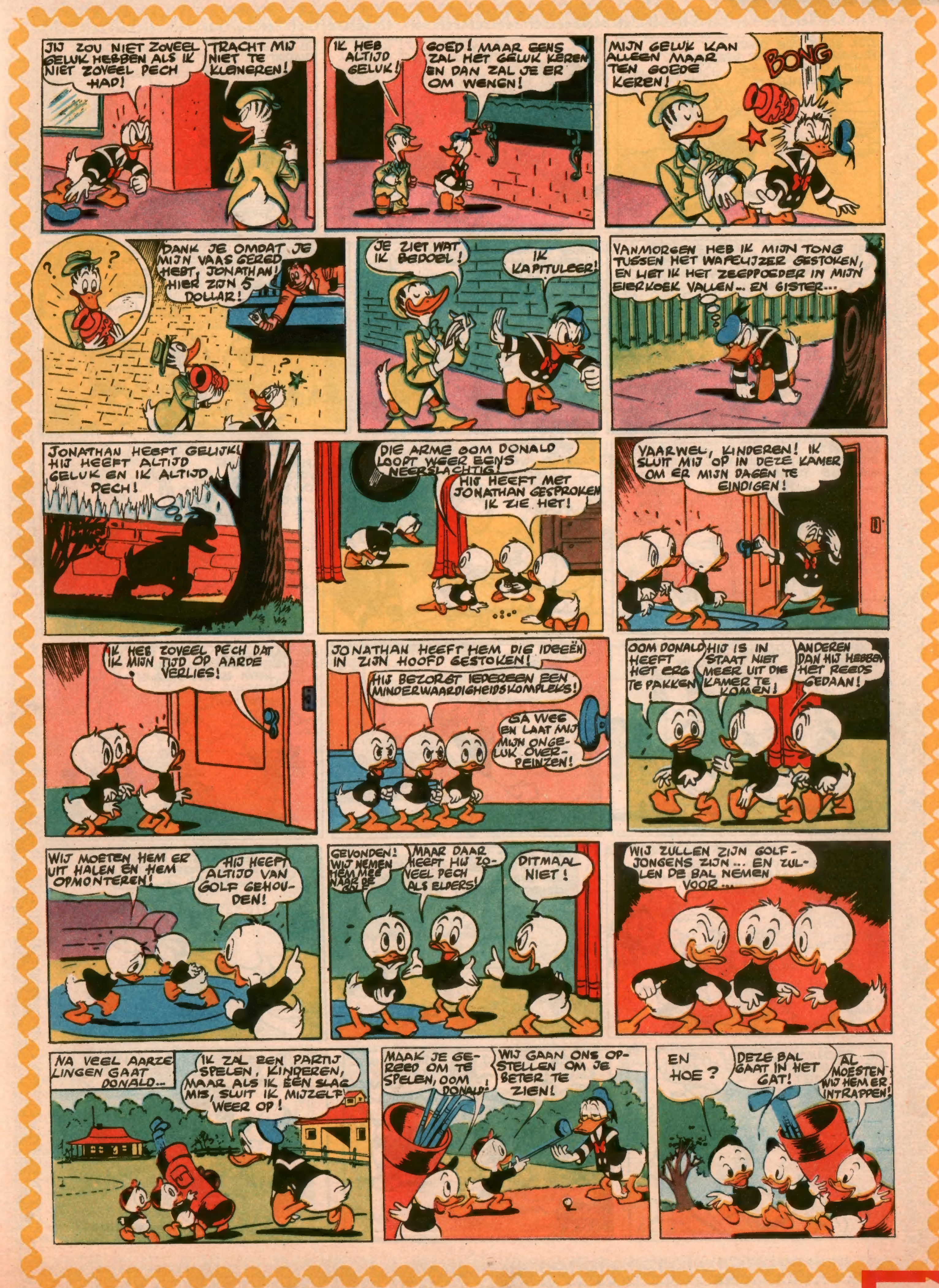

KIJK EENS WIE DAAR PROBEERT GOLF TE SPELEN! MIJN ONGELUKKIGE NEEF DONALD!
ALWEER JIJ! IK GA TERUG NAAR HUIS
JE BEEFT, HÉ! JE HEBT SCHRIK OMDAT JE WEET DAT IK JE ALTIJD ER ONDER HOU!
DAT IS 'T NIET! MAAR IK KAN JOUW GELUK EN MIJN PECH NIET MEER VERDRAGEN!
HEB IK GOED GEHOORD? GELUK INTERESSEERT MIJ BIZONDER!
VOORUIT, OOM DONALD! JE WINT HET VAN HEM!
WIJ ZULLEN EENS ZIEN OF HIJ ALLE SERIES ZAL WINNEN!
GEEN ENKELE, DENK IK!
AKKOORD! MAAR 'T IS ONEERLIJK DE GROOTSTE BOFFERD TER WERELD TEGEN DE GROOTSTE PECHVOGEL!
IK STEL VEEL BELANG IN DEZE PARTIJ, HEREN! MAG IK U VOLGEN?
ZEKER, MENEER! IK SPEEL GRAAG VOOR DE TOESCHOUWERS!
VOORUIT, MANNETJE! DAARNA ZAL IK JE TONEN HOE HET MOEST!
BLAM!
DE BAL VLIEGT NAAR DE STRUIKEN, LOEKIE! SLA HEM GAUW TERUG!
HIJ BONKT OP EEN SCHILDPAD EN KEERT NAAR DE GOLFBAAN TERUG!
HIJ KOMT! NEE ... JA... NEE... JA... BIJ DE EERSTE SLAG ER IN!
PLOP!
BIJ DE EERSTE SLAG ER IN! IK GELOOF HET NOG NIET!
DIE PECHVOGEL SPEELT HET BIJ DE EERSTE SLAG KLAAR! DAT MOET IK NOTEREN!
IN ÉÉN KEER!
EN WIJ HEBBEN...
DE BAL NIET AANGERAAKT!
BIJ DE EERSTE SLAG! KOM! JE HEBT ER EEN HELE AFSTAND MOETEN VOOR AFLEGGEN!

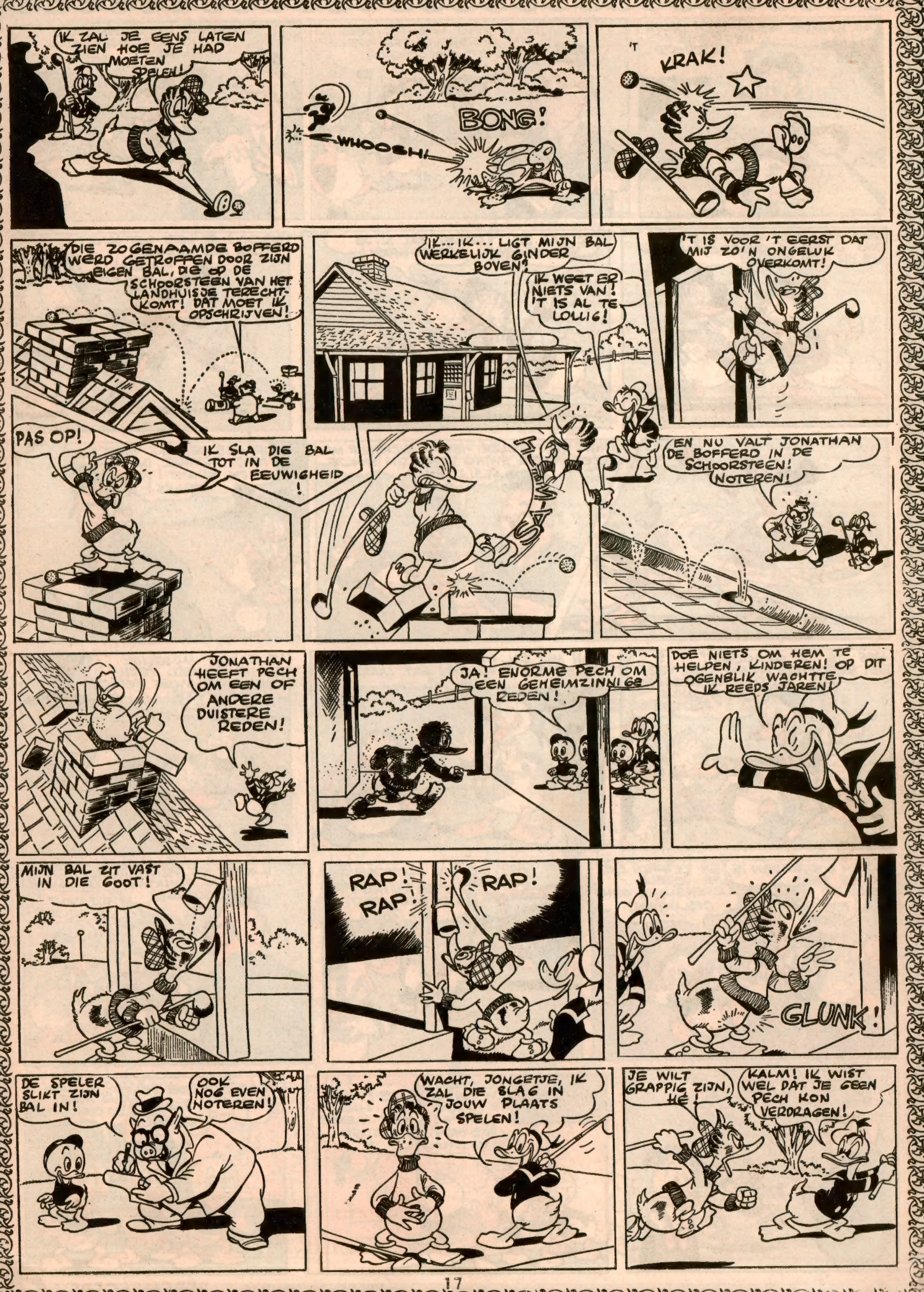
IK ZAL JE EENS LATEN ZIEN HOE JE HAD MOETEN SPELEN!
BONG!
WHOOSH!
KRAK!
DIE ZOGENAAMDE BOFFERD WERD GETROFFEN DOOR ZIJN EIGEN BAL, DIE OP DE SCHOORSTEEN VAN HET LANDHUISJE TERECHTKOMT! DAT MOET IK OPSCHRIJVEN!
IK... IK... LIGT MIJN BAL WERKELIJK GINDER BOVEN?
IK WEET ER NIETS VAN! 'T IS AL TE LOLLIG!
'T IS VOOR 'T EERST DAT MIJ ZO'N ONGELUK OVERKOMT!
PAS OP!
IK SLA DIE BAL TOT IN DE EEUWIGHEID!
EN NU VALT JONATHAN DE BOFFERD IN DE SCHOORSTEEN! NOTEREN!
JONATHAN HEEFT PECH OM EEN OF ANDERE DUISTERE REDEN!
JA! ENORME PECH OM EEN GEHEIMZINNIGE REDEN!
DOE NIETS OM HEM TE HELPEN, KINDEREN! OP DIT OGENBLIK WACHTTE IK REEDS JAREN!
MIJN BAL ZIT VAST IN DIE GOOT!
RAP!
RAP!
RAP!
GLUNK!
DE SPELER SLIKT ZIJN BAL IN!
OOK NOG EVEN NOTEREN!
WACHT, JONGETJE, IK ZAL DIE SLAG IN JOUW PLAATS SPELEN!
JE WILT GRAPPIG ZIJN, HÉ!
KALM! IK WIST WEL DAT JE GEEN PECH KON VERDRAGEN!

VOLGENDE VRIJDAG : **BERENJAGERS !**

EINDE

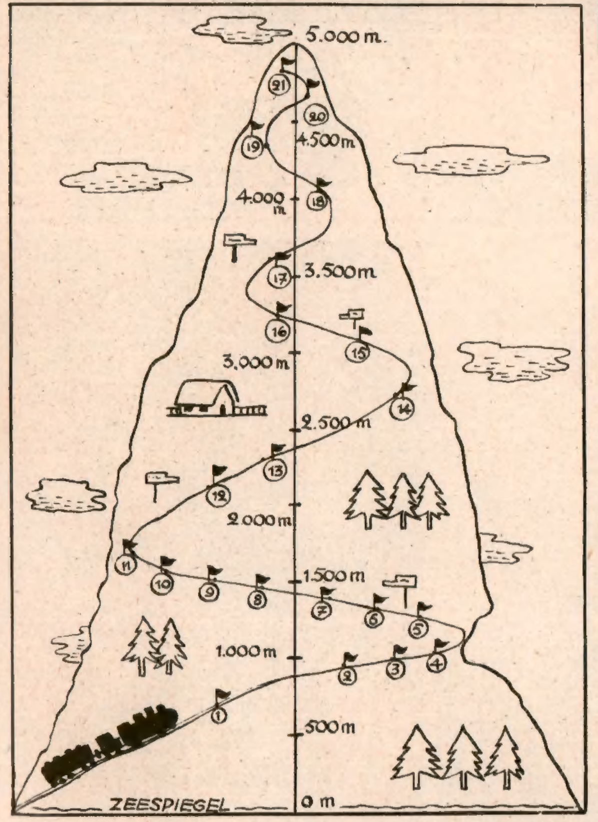

HOOGSTE BERGSPOREN

Vermits wij op deze pagina de droomreis van onze vriend Maurice VAN LOOY in beeld brengen, menen wij dat wij even de Mickeylezers op onze ingebeelde reis — ook weer een droomreis — kunnen meenemen.

Wij stappen in de trein die de **Centovalli**-spoorweg (Italië) bedient. Op 835 m hoogte ligt het station **Santa Maria Maggiore** (1). Nu stappen we over, wippen aan de Donau in de trein die ons over de Save (rivier in Joego-Slavië) naar de Adriatische kust brengt. Op de berg **Semmering** (Oostenrijk) ligt het hoogste punt van deze lijn (2), 896 m boven de zeespiegel.

Onze reis gaat nu door over de **Brünig**-spoorweg (Zwitserland), wiens spitsstation (3) op 1.020 m hoogte gelegen is. Zum ! We snorren verder door de **Tauern**-tunnel (4), 1.154 m hoog, dan door de tunnel van de **Monte-Cenis** (5). Zo ! We zijn nu reeds tot 1.296 m boven de zeespiegel geklommen.

Door de tunnel van de **Arlberg**-spoorweg (Oostenrijk) bereiken wij punt 6 : 1.311 m. De **Benner**-spoorweg (7) — hoogste punt 1.367 m — en de **Reschenscheideck**-spoorweg (8) — station op 1.490 m — zijn onze wipplank voor de sprong naar de **Canadian Pacific Railway** (9), die 1.623 m hoog klimt. Het volgende station — in droomreizen worstelt men niet tegen afstanden — is 1750 m hooggelegen, op de **Rigi**-lijn in Zwitserland (10).

Na een kort oponthoud — we bedoelen dat we ons nu op onze linkerzijde keren en doordromen — zitten we in de U.S.A., 1.789 m hoog, op de **Northern Pacific Railway**-lijn (11). We keren weer even snel naar Europa terug en klimmen langs de **Pilatus**-spoorweg (Zwitserland) naar 't volgende station : 2.050 m (12). Hier kun je al de wolkenlammeren scheren !

De **Union Pacific Railway** (13) brengt ons 2.486 m hoog en als we de **Vera Cruz-Mexico**-express instappen, dan weten we dat wij de 2.533 m zullen halen (14). Nu kunnen we verder naar omhoog ! **Transandes**-spoorweg (15) : 3.187 m. Op zo'n hoogte vind je geen viswater meer. En welk is nu 't volgende station ? Dat is **Jungfraujoch** (16) in Zwitserland : 3.475 m.

Heerlijke droom ! We snurken ons verder op, langs de **Antofagasta-Oroero,** de spoorlijn die Chili en Bolivia verbindt (17) en wier hoogste punt op 3.660 m gelegen is. Dan gaan wij, als in een snelle Amerikaanse lift, loodrecht omhoog : de **Tambo del Sol**-spoorweg (Peru) en de **Arequipa-Puno**-spoorweg (Peru) zetten ons af op 4.380 m (18), resp. 4.580 m (19). Van die hoogte kun je het gewijde meer der Inca's, Titicaca Meer, zien.

In Bolivia, op de spoorlijn **Rio Mulatto-Ptosi** (20) treffen we een station aan op 4.840 m hoogte. Dit is echter niet het hoogste punt op onze reis. Peru spant de kroon. De **Oroya**-spoorweg (21) voert ons haast tot de 5.000 m, precies op 4.880 m boven de zeespiegel !

Hier eindigt onze droom. Wij zijn nu op een hoogte die gelijkstaat met 15 maal de afstand Oostende-Aarlen ! Ongelooflijk... en toch waar !

Mickey maakt RECLAME !

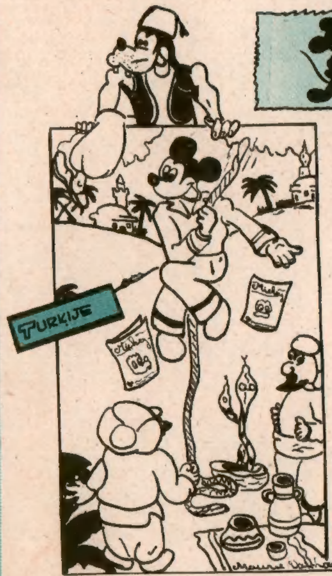

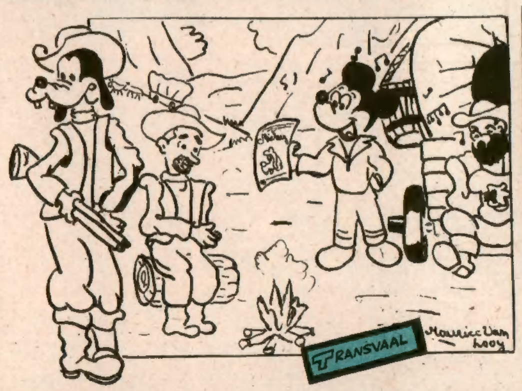

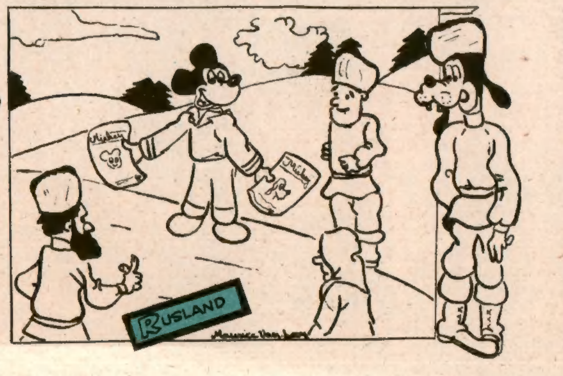

Onze vriend en clubmaat Maurice VAN LOOY, Franse Lei 13, te Borgerhout (lidmaatschapskaart Nr 02045) had onlangs een nare droom, waarvan hij ons vijf beelden bezorgde.

In verschillende landen zag Maurice zijn favoriet reclame maken voor ons blad. In Chicago zag hij de vredellevende Dingo zelfs met een pistool in de hand !!

Wie vertelt ons nog zo'n nare dromen... in beeld ? Zeer interessante tekeningen — hoogst origineel — worden bij uitzondering opgenomen.

MICKEY CLUB BON 141

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel.